

Parohia Mărtisor

Foaie de duminică

Anul VI nr. 30 (288)

23 Iulie 2017

Duminica a 7-a după Rusalii

(Vindecarea a doi orbi și a unui
mut din Capernaum)

www.parohiamartisor.ro

2017 - Anul omagial al sfințelor icoane și al iconarilor

„Plecând Iisus de acolo, doi orbi se țineau după El strigând și zicând: **Miluieste-ne pe noi, Fiule al lui David.** După ce a intrat în casă, au venit la El orbii și Iisus i-a întrebat: **Credeți că pot să fac Eu aceasta?** Zis-au Lui: **Da, Doamne! Atunci S-a atins de ochii lor,** zicând: **După credința voastră, fie vouă!** Și s-au deschis ochii lor. Iar Iisus le-a poruncit cu asprime, zicând: **Vedeți, nimeni să nu știe.** Iar ei, iesind, L-au vestit în tot ținutul acela. Și plecând ei, iată au adus la El un om mut, având demon. Și fiind scos demonul, mutul a grăit. Iar mulțimile se minunau zicând: **Niciodată nu s-a arătat așa în Israel.** Dar fariseii ziceau: **Cu domnul demonilor scoate pe demoni.** Și Iisus străbătea toate cetățile și satele, învățând în sinagogile lor, propovăduind Evanghelia împărăției și **vindecând toată boala și toată neputința în popor.**” (Matei 9, 27-35)

Evanghelia Duminicii a VII-a după Rusalii ne arată că Mântuitorul Iisus **Hristos săvârșea binele din iubire milostivă pentru oameni.** De aceea, nu caută laudă de la oameni și nu Se tulbură de răutatea fariseilor care-L invidiau și-L denigrău. Astfel, Hristos Domnul **ne învață să săvârșim binele, chiar dacă unii ne invidiază și ne critică.**

Sfântul Vasile cel Mare a descris cu multă înțelepciune **patima invidiei ca fiind o boală care distruge sufletul invidiosului și denigrează pe nedrept pe oamenii virtuoși.** Să ne păzim deci, fraților, de patima invidiei, că nu cumva să ajungem părtași faptelor celui potrivnic și să fim osândiți odată cu el. **Dacă cel mândru suferă aceeași osândă ca și diavolul, cum va scăpa invidiosul de pedeapsa pregătită diavolului?**

Trebuie să considerăm binele sufletesc ca o frumusețe naturală. **Trebuie să iubim și să prețuim și pe cel care are multă bogăție, ca și pe cel cu funcție înaltă sau cu sănătate trupească, dacă le întrebuițează după dreapta judecată,** socotindu-le mijloace obștești de trai, când dă, de pildă, cu inima largă din averea sa celor lipsiți, când își pune trupul în slujba celor bolnavi, când socotește toată averea sa nu atât a lui, cât mai mult a oricărui om în nevoie. Dar pe un om care nu întrebuițează așa aceste mijloace obștești de trai, pe el trebuie să-l socotim mai degrabă nenorocit decât de invidiat, ca pe unul ce are mai multe prilejuri de a fi rău, căci prisosul mijloacelor de trai și de bogăție este spre pierderea lui. **Dacă bogăția ajunge un mijloc pentru săvârșirea nedreptății, atunci bogatul este vrednic de plâns; dar dacă bogăția este pusă în slujba virtuții, atunci nu mai poate da loc invidiei,** că foloasele bogăției sunt puse în chip obștesc la îndemâna tuturor, afară numai dacă cineva, din pricina mării lui răutăți, pizmuiește propriul său bine.

Și, pe scurt, dacă te ridici cu mintea deasupra celor omenești și privești la ceea ce este cu adevărat frumos și merită să fie laudat, atunci niciodată nu vei socoti vrednic de fericit și de invidiat vreunul din lucrurile cele pământești și pieritoare. Dacă gândești așa și nu te minunezi de cele lumești ca de niște lucruri mari, atunci este cu neputință să te cuprindă invidia. Dar dacă dorești negreșit slava și vrei să te arăți mai presus de ceilalți oameni și nu suferi să fii al doilea - că și starea aceasta dă naștere la invidie -, atunci mută-ți ambiția ta, ca pe un curent de apă, spre dobândirea virtuții. **Nu căuta să te îmbogățești cu orice preț și nici să fii cu bun nume în lucrurile lumești. Toate acestea nu stau în puterea ta.** Dimpotrivă, caută să fii drept, curat sufletește și trupește, înțelept, curajos și răbdător în suferințele pentru credință. Lucrând așa, te mântuiești și pe tine însuși și vei avea strălucire mai mare pentru niște bunuri mai mari. Da, **virtutea stă în puterea noastră** și poate fi dobândită de omul sârguitor; belșugul de avuție, însă, frumusețea trupului și înălțimea funcțiilor nu stau în puterea noastră. Așadar, dacă virtutea este un bun mai mare și mai durabil și dacă toți mărturisim că este de preferat, înseamnă că trebuie s-o urmăm. Dar este cu neputință să se nască în sufletul nostru virtutea, dacă sufletul nu ne e curățit de celelalte patimi și, înainte de toate, de invidie. Nu vezi cât de mare rău este fățarnicia? Și ea este un rod al invidiei. Că **duplicitatea de caracter se naște în oameni mai ales din pricina invidiei,** când țin în adâncul sufletului ura, iar fața lor e colorată de dragoste, ca și stâncile din mare care, acoperite de puțină apă, sunt pentru corăbierii care nu se feresc de ele un rău neprevăzut.

Așadar, dacă de pe urma invidiei curg fără încetare peste noi, ca dintr-un izvor, moartea, pierderea adevăratelor bunătăți, înstrăinarea de Dumnezeu, tulburarea legilor și, în același timp, răsturnarea tuturor bunurilor din viață, să ascultăm pe apostoli și "să nu alergăm după slava deșartă, întărâtându-ne unii pe alții și pizmuindu-ne unii pe alții", ci mai degrabă să fim "buni, miloși, iertându-ne unii pe alții, după cum și Dumnezeu ne-a iertat pe noi, în Hristos Iisus", Domnul nostru, Căruia slava înălțăm împreună și Tatălui și Sfântului Duh, în vecii vecilor. Amin!"

PF Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române - www.crestinortodox.ro

Undeva la un spital stau scrise, întipărite în zid de către un bolnav, aceste cuvinte: "Doamne, vedeam și visam în tinerețea mea și ceream lui Dumnezeu putere ca să mă realizez și să am succes, reușită, dar Dumnezeu m-a lăsat în slăbiciune. De ce? Ca să învăț smerit și să-L ascult pe El, să văd că puterea e de la El. Mă vedeam în stare să fac lucruri mari, cucerind lumea și m-am trezit deodată bolnav și infirm, ca să fac nu lucruri mari, ci lucruri bune. Mă vedeam în bogăție să fiu fericit, și iată-mă sărac, ca să fiu nu bogat, ci înțelept. Voiam măreție, să am slava oamenilor și am căzut în slăbiciune, ca să mă împărtășesc de voia lui Dumnezeu, de slava Lui. Mă vedeam în tinerețe cu o ființă bogată lângă mine și nu mi-a fost așa; în schimb deodată inima mea s-a deschis către întreaga lume - și către cei bogați și către cei săraci; și către cei mari și către cei mici. Mă vedeam așa, în strălucirea acestei lumi, și am înțeles că strălucirea vine din lăuntru, nu din afară. Și atunci, rugăciunile mele erau din adânc, adânc la care eu nu cugetam. Acel dar mi l-a dat Dumnezeu, și anume de a fi în lumină" - în lumina Ta, Doamne, Tu care ai spus: "Eu sunt Lumina lumii. Cel ce vine după Mine nu va umbla întru întuneric, ci va avea lumina vieții". Amin.

Părintele Constantin Galeriu - www.crestinortodox.ro

- Unde se fac astăzi cele mai multe avorturi? Nu se fac la spital, nu la ginecologie, nu la cabinete particulare, ci în biserică. Așa să știți dvs. care trebuie să plecați de acum cu această veste tristă, că **cele mai multe avorturi se fac în biserică.**

În biserică de zid, nu în biserică spirituală, să nu înțelegem greșit. Biserica este de zid, de lemn, de materie și biserică sufletelor. Aici înăuntru se fac. Vă arăt. Vă dovedesc. **Femeia se poate afla în fața altarului și în momentul acela se face în ea un avort.** Poate că preotul este cu mâinile în sus pentru sfințirea Darurilor, și în burțile femeilor se săvârșesc avorturi. Ne-o spun medicii. Medicii ne spun că **după zămislire copilul, timp de șapte zile, merge din trompă în uter.** În alte șapte zile, încearcă să se lipească de uter și se face placenta sau casa copilului. Și în alte șapte zile, total 21, are loc prima zvâcnire a inimii, dar până atunci a fost viu, cu sistem nervos. Medicii ne-o spun. Știința ne-o spune. Dar tot ei ne spun că **un om poate viețui nelipit de uter 14 zile, 7+7, după aceea moare.** De aceea trebuie să se lipească de uterul mamei, de sânul matern, ca să înceapă să se hrănească din mamă.

Ei, bine! **Steriletul împiedică lipirea copilului de uter și copilul moare și se produce avortul. Anticoncepționalele fac același lucru prin toxicitatea care se creează.**

Acum noi întrebăm o femeie: „Câte avorturi ați făcut?” Și răspunsul poate fi: „Nici unul, unul, două, trei, treizeci...”. Poate să spună o cifră. Și în funcție de asta și de căința ei, și de canonul pe care i-l dăm, noi stabilim când se împărtășește. Dar poate să ne spună și: „Nu știu”, că n-are de unde să știe, că nu știe că se produce, că nu se produce.

Și atunci să știm noi, că acum urâciunea pustiirii stă în locul cel sfânt, pentru că se omoară om în biserică. Asta-i problema. Fetele noastre merg la doctor și **împiedică nașterea copiilor, folosind anticoncepționale. Sunt avortive.** De aceea, **asa urmează să ne stingem.** De ce? Pentru că: **„Înainte de a te fi urzit tu în pântecele maicii tale, te-am cunoscut Eu, și înainte de a ieși din pântece, te-am sfințit”,** zice Dumnezeu în cartea Proorocului Ieremia 1,5.

Acesta este textul din Scriptură care-ți arată că **cine luptă împotriva vieții este criminal. Nu numai cine omoară, ci și cine luptă.** De aceea vă spun aceste puține cuvinte în speranța că veți duce aceste cuvinte mai departe. Pentru că **nu ne mântuim dacă facem numai noi binele, ci și dacă determinăm pe alții să facă binele.**

Contraziceți medicii! Contraziceți tinerele care cred că au scăpat fără să facă crimă! Ele fac crimă, și riscul este a face crimă în biserică. Nu știm când, pentru că nu știm când se zămislește, pentru că **Dumnezeu este prezent în momentul zămislirii, căci în momentul acela dă sufletul care se unește cu trupul. Savanții au ajuns la concluzia că apariția vieții, zămislirea, este o minune mai mare decât universul.** Când mari oameni au descoperit galaxiile, constelațiile, au spus: „*Iată măreția creației lui Dumnezeu!*”. Dar **există o măreție mai mare: zămislirea, la care noi suntem împotrivi.**

Ne plângem de sectanți, ne plângem de sataniști, ne plângem de buletinele cu semnul lui antihrist, ne plângem de discoteci, ne plângem de lipsa la biserică. **Acestea sunt probleme mici.**

Aceasta-i **marea problemă a Bisericii Ortodoxe: omorârea copiilor în pântecele mamelor în biserică.** Și precum Dumnezeu plouă peste cei dreپți și peste cei nedreپți, tot așa Dumnezeu va râde de toți, dreپți și păcătoși. De ce? Pentru că iată, ne silim ca fata noastră să devină învățătoare, să devină profesoară. Pentru ce atâta silință? Costă mult. Meditații cinci ani, patru ani. De liceu, de scoală, de facultate, de întreținere, de internat, o anumită îmbrăcăminte, că nu poți trimite copilul oricum acolo între alții. **La ce acest efort? Cui vor preda aceste profesoare? Cui? Brazilor? Bătrânilor? Cui?**

România piere. Are 11 milioane de copii avortați din 22 de milioane populația țării. Are peste 40 de milioane copii avortați, așa cum v-am spus, copii care au fost avortați fără să se vadă, prin anticoncepționalele care se găsesc la orice colț, la orice farmacie și ieftin. Să știți că **producerea anticoncepționalelor este scumpă.** Dar precum ați văzut în anii trecuți că se făcea compensare la unele alimente, tot așa se face compensare și finanțare din afară, pentru că nu putem intra în Europa un popor ortodox care naște, care perpetuează. Nu se poate așa! Ni se impune să admitem homosexualitatea, și aproape am admis-o; Ni se impune să admitem divorțul rapid, și l-am admis. O familie fără copii și fără partaj pleacă dimineața la opt la tribunal și la 12 este deja divorțată. Vă aduceți aminte că înainte dura șase luni, opt luni. Oamenii se mai împăcau, se mai gândeau, nu prea mai aveau bani. Iar acum nici nu există taxă pentru divorț, e nimica toată.

Am călătorit la o conferință împotriva avortului și am văzut, ceea ce cred că o să apară și la noi, că **noi luăm tot ce-i rău.** Am văzut niște cutii imense și băgai bani, puțini bani, cât pentru o pâine, și-ți veneau șase prezervative pe. loc. Cum sunt automatele de cartele pentru telefon. Și de acolo le luau. Dar zic: „Dar de ce a fost nevoie de aceste automate și nu le vindeți la farmacie?” Zice: „Unii copii se jenează, părinte, și ca să nu se jeneze au astea în gară, la scoală, în curtea școlii”.

Fraților, să avem convingerea că azi lipsește Părintele Nicodim Mândiță. El e prezent cu duhul, dar **ne lipsește pentru că nu e altul încă să mănuiască cuvântul și să sesizeze gravitatea trăirii noastre acum.** De aceea e greu și grav că nu mai este. Că nu s-a ivit altul ca să sesizeze acestea, cum a sesizat el la vremea lui. Unde pătrundea el dispăreau cărciumile, lăutarii. Nu mai era nimic. Era numai: „Pre noi înșine și unii pe alții, și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm”. Amin.

(Fragment din Cuvântul rostit în anul 2000 de pr.Nicolae Tănase de la V.Plopului la mormântul Părintelui Nicodim Mândiță)

Programul săptămânii 23 iulie – 30 iulie 2017

Duminică	23 iulie	8 - 12	- Sf.Liturghie (Vindecarea a doi orbi și a unui mut) - Pr.Ticu
Luni	24 iulie	17 - 18	- Acatistul Sf.Arhangheli – Pr.Ticu
Marti	25 iulie		- Program administrativ (zi liberă)
Miercuri	26 iulie	9 – 10	- Sfințirea mică a apei – Pr.Ticu
Joi	27 iulie		
Vineri	28 iulie	9 - 11	- Taina Sf.MASLU
Vineri	28 iulie	17 – 18	- Slujba acatistului – Pr.Ticu
Sâmbătă	29 iulie	8 - 12	- Sf.Liturghie și pomenirea celor adormiți - Pr.Ticu
Sâmbătă	29 iulie	17 – 18	- Vecernia duminicii a VIII-a după Rusalii – Pr.Dragoș
Duminică	30 iulie	8 - 12	- Sf.Liturghie (Înmulțirea pâinilor) - Pr.Dragoș
Duminică	30 iulie	17 - 18	- Paraclisul Maicii Domnului și cateheză - Pr.Dragoș